

A photograph of two men standing on a golf course green. The man on the left is wearing a dark blue quilted jacket and blue jeans. The man on the right is wearing a grey checkered jacket, a striped scarf, and blue jeans. They are both smiling and looking towards the camera. The background shows a grassy field with trees in the distance under a cloudy sky.

Gericht voeding geven heeft de toekomst

William Boogaarts, greenkeeper van het jaar 2016, en Twan van Wijk van ICL Group praten op Golfclub De Heelsumse over het gebruik van minder chemie op de greens. Want ook ICL zal moeten inhaken op deze tendens, waardoor het accent steeds meer zal gaan verschuiven naar voeding per vierkante meter.

Auteur: Sylvia de Witt

De deadline van de Green Deal 2020 om geen bestrijdingsmiddelen te gebruiken, komt steeds dichterbij. Maar duurzaam golfbaanbeheer gaat veel verder dan het niet meer inzetten van bestrijdingsmiddelen. Het betekent ook goed omgaan met water, want op veel plaatsen in de wereld hebben de mensen weinig tot geen water, en bewust kunstmest inzetten op het juiste moment. Gelukkig gebeurt er al heel veel op dit gebied, maar er is nog altijd ruimte voor verbetering, vindt William Boogaarts. Hij is werkzaam op Golfpark de Turfvaert en Golfbaan Stippelberg, maar nu aanwezig op Golfclub De Heelsumse, waar later die ochtend een bijeenkomst is met mensen van acht golfbanen om te spreken over duurzaam golfbaanbeheer.

‘Je bent altijd op zoek naar manieren om het

onderhoud nog meer te verbeteren. Zo proberen we momenteel bewust te sturen op voeding: wat heeft de baan wanneer nodig? Ook het water stemmen we optimaal af. En wanneer moet je bepaalde cultuurtechnische ingrepen toepassen en wanneer moet je ze juist laten? Daarbij verschillen de bodemstructuur en de bodemkwaliteit natuurlijk ook per golfbaan.’

Positieve stimulans

Het jaar 2020 nadert met rasse schreden. Golfbanen moeten nu dus al weten waar ze staan en aan welke voorwaarden ze nog moeten voldoen om 2020 chemievrij in te gaan. Maar kun je wel zeggen dat je honderd procent onkruidvrij bent? De Greenkeeper van het jaar 2016 denkt niet dat dit een issue is; bepaalde bloemen horen er

op sommige plaatsen nu eenmaal bij. ‘Het woord “onkruid” is al geen goed woord; je zou eigenlijk over “gewenste” en “ongewenste kruiden” moeten spreken’, meent hij. ‘Als je nu nog niet weet of je bodem gezond is en hoe het met je gras is gesteld, dan loop je achter.’

Over de vraag of Boogaarts aan duurzaam golfbaanbeheer doet uit liefde voor de natuur of omdat het van hogerhand is opgelegd, moet hij even nadenken. Hij vond het wél heel vervelend dat hij laatst op een van de golfbanen tegen schimmel moest spuiten, want dat is natuurlijk niet goed voor de natuur. Nu mag deze noodgreep nog; straks is dat nog maar de vraag. ‘Ik denk dat de mensen die écht vooroplopen, duurzaam denken vanuit zichzelf. Die zijn thuis ook al bewust bezig met het scheiden van afval, heb-

ben zonnepanelen op hun dak en dergelijke. Maar de druk vanuit de overheid stimuleert veel mensen in de positieve zin, denk ik. Er moet altijd een positieve stimulans zijn, waardoor mensen bewuster met hun onderhoud omgaan en op zoek gaan naar innovatieve producten.'

Voorlopig doen Boogaarts en zijn collega's het onderhoud zo milieuvriendelijk mogelijk. Het afgelopen jaar heeft Boogaarts het gebruik van chemische onkruidbestrijding verminderd, maar ze zaten ook al heel laag. Honderd procent onkruid- en schimmelvrij zal in zijn ogen nooit lukken. Hij ziet tot zijn spijt hier en daar nog weleens wat schimmel of onkruid, maar als hij dan met een golfer praat, blijkt die daar helemaal geen last van te hebben.

'De beleving van een golfer is heel anders. Ik golf zelf ook en zet steeds vaker de bril van een golfer op. Dan ga ik na of het onkruid je in sommige gevallen belemmert om te spelen.'

William Boogaarts

'Binnen onze organisatie spreken we dan ook steeds meer over precisiebemesting'

Met weinig input een goede speelkwaliteit realiseren

De golfbanen waar Boogaarts werkzaam is, zijn weliswaar beide nieuw opgebouwd, maar verder heel verschillend. De Turfvaert is een baan waar roodzwenk domineert met zo'n 70 procent. 'Het is een feit dat roodzwenk het meest duurzame gras is. Met weinig input van arbeid, water en meststof kun je een goede speelkwaliteit realiseren. Op de andere baan staat een hoog percentage struis; die grassoort heeft meer behoefte aan water en voeding. Je moet de juiste grassoort kiezen bij de bodem, de bespelingsdruk en je arbeid. Beide banen hebben een beregeningsvijver, maar daar

zijn strikte voorwaarden aan verbonden. Beide golfbanen liggen deels in een natuurgebied of ertegenaan. We mogen maar een beperkte hoeveelheid water oppompen en dat moet netjes geregistreerd worden. De beregeningscomputer maakt het ook mogelijk om specifiek te sturen en gericht te beregenen.'

'Op de Turfvaert hebben ze nog nooit op de greens gespoten. Als een baan wat ouder wordt en de grasmat gezonder en dichter, krijgen onkruid en schimmel minder kans. De vraag is: moet je je concentreren op het onkruid of op het gras? Als je de omstandigheden voor het gras goed maakt, krijgt onkruid minder kans.'

Verantwoordelijkheid voor de toekomst

Twan van Wijk, al veertien jaar werkzaam bij kunstmestfabrikant ICL, vindt er geen doekjes om: gericht voeding geven is de nieuwe tendens. 'Dit heeft de toekomst. Bij ICL spreken we dan ook steeds meer over precisiebemesting. Ook onze organisatie heeft een verantwoordelijkheid voor de toekomst; ook wij moeten inhaken op chemievrij beheer, niet meer geënt op pesticiden. Aan de andere kant neemt planten voeding op in minerale vorm, en dat leveren wij. We zullen altijd een positie in de golf- en sportbranche houden. Onderhoud wordt nu meer preventief werken en zorgen dat het grasbestand goed is. Je moet je

meer op het positieve focussen.'

Boogaarts kan het hier alleen maar mee eens zijn. 'We weten nu beter welke behoeftes planten hebben; op dat gebied gaan we de komende jaren nog veel meer stappen zetten. We hebben ons altijd gefocust op de agrarische sector; daar was biomassa nummer één. Nu streven we naar voldoende herstel. We worden ons steeds bewuster van wat een grasplant nodig heeft. Tegenwoordig praten we over voeding per vierkante meter. Het wordt steeds specifiek en verfijnder.'

Van Wijk: 'Het gaat inderdaad toe naar een basisvoedingsplan in combinatie met plaatsspecifiek bemesten. Je moet dus niet continu de hele fairway bemesten, maar alleen waar het nodig is. De techniek laat ook toe om dat veel beter te doen; er komen steeds meer mogelijkheden voor duurzaam beheer.'

De ontwikkelingen op het gebied van duurzaamheid hebben grote invloed op het volume van de bestrijdingsmiddelen; dat neemt zienderogen af. Wat betekent dit volgens Van Wijk voor ICL?

'Dat klopt; ook wij hebben een verantwoordelijkheid als het gaat om voeding en duurzaam gebruik ervan. Ook plantversterkende middelen worden veel meer een thema. Samen met het watermanagement, de bodemopbouw etc. bepalen deze middelen het totaalplaatje.'

Twan van Wijk

'We worden ons steeds bewuster van wat die grasplant nu echt nodig heeft'

Grote kunstmeststrooier

Tegenwoordig zie je dat er ook steeds meer bladanalyses worden gedaan.

Boogaarts: 'Voor mijn roodzwenk bijvoorbeeld wil ik in de droge biomassa drie procent stikstof; dat vind ik optimaal. Bij zes procent in het blad zit ik tegen het optimum van de groei aan. Als ik er meer op spuit, gooi ik dat eigenlijk weg. We weten

steeds meer; daardoor kunnen we de dosering steeds fijner afstellen.'

ICL biedt volgens Van Wijk verschillende technologieën aan om in die behoefte te voorzien.

'We willen producten aanbieden met additieven die ervoor zorgen dat die voedingsstoffen zo efficiënt mogelijk door het blad worden opgenomen, om een maximaal rendement te behalen. Aan de andere kant hebben we ook een prachtig assortiment gecoate voedingsstoffen. Die zorgen ervoor dat ook de basisbemesting op peil blijft, waardoor de grasmat mooi vol blijft.'

Boogaarts: 'Bij bemesten is vloeibaar nu "hot". Gras is afhankelijk van temperatuur en licht en heeft dus steeds een andere voedingsbehoefte. Als je elke week quick release-mest geeft, dus mest die snel vrijkomt, kun je de plant precies geven wat hij nodig heeft. Gecoate voedingsstoffen, daarentegen, komen vrij bij de juiste temperatuur. Op de grotere oppervlakken hoef je dan niet drie of vier keer per jaar, maar slechts één keer per jaar te rijden. Dat betekent minder arbeid en minder CO₂-uitstoot door de trekker.'

Dit wordt voor ICL ook een interessante ontwikkeling, die door beide technologieën kan worden geboden. 'Wij geloven in gecontroleerd vrijkomen van de meststoffen', verduidelijkt Van Wijk. 'De korrel-

grootte op een green is een ander verhaal dan op een fairway. Continu een beetje geven betekent dat je geen groeipiek hebt. Maar tegenwoordig

zijn de technieken zo verfijnd, dat je die pieken ook met vloeibare bemesting kunt terugbrengen. Deze ontwikkelingen volgen wij op de voet.'

Toen Boogaarts vijftien jaar geleden als greenkeeper begon, werkte hij met een grote kunstmeststrooier. Als je daar nu op terugkijkt, zie je dat er enorm veel is veranderd. 'Ik denk dat we continu leren en door deze regelgeving zal dit proces alleen maar versneld worden. Ik vind het een heel positieve ontwikkeling', zo besluit Boogaarts.

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6363